

פרק חמישי- תיק ההפקה

פרק א – תהליך בחירת הרעיון ותחקיר

השיר שבחרתי לפרויקט הגמר בקולנוע הוא שיר של אמיר פרישר גוטמן ז"ל. זהו שיר שנכתב בזמן שאמיר פרישר גוטמן אובחן כחולה סרטן ושם השיר הוא "אני רוצה לחיות", שם אופטי לסיפור עצוב וטראגי שהשפיע כמעט על כל תושב ישראל.

"למה אני, למה דווקא אני" ו "לא מגיע לי לסבול" הם חלק קטן ממילות שיר מרגש שחדר לנשמתי והשפיע עליי רבות. בחרתי בשיר זה מכיוון שמותו של אמיר פרישר גוטמן וכל התקופה שקדמה למותו חדרו לליבי ונגעו בי.

אמיר פרישר גוטמן אובחן כחולה סרטן סופני, אבחנה שהתבררה לבסוף כשגויה. במשך שנה שלמה, בה הוא עבר טיפולי כימו קשים ותהפוכות בחייו, הוא כתב את שירו האחרון, אותו שיר שבחרתי, "אני רוצה לחיות", והשיר הזה על כל משמעויותיו מעורר בגופי צמרמורת לאור המציאות הקשה אותה עבר אמיר פרישר גוטמן.

השיר נכתב כשאמיר עדיין היה מאושפז בביהח, בטוח שיש לו סרטן, כשהוא שוכב במיטה, מרוסק מכאבים, ונלחם בכל כוחו כדי להישאר בחיים. השנה האחרונה בחייו של אמיר הייתה כרוכה בשיקום פיזי ונפשי ובכל זאת מילות השיר הן כל כך אופטימיות שזה מדהים בעיניי.

סיפור מותו של אמיר מצמרר לא פחות. אמיר טבע בים בעת שניסה להציל את אחייניתו מטביעה. ברגע שבחרתי את השיר הזה, ידעתי שרוב התמונות יצולמו בים, מקום שמצד אחד מבטא חופש ואינסוף ומצד שני זהו אותו המקום בו אמיר פיי גוטמן מצא את מותו לבסוף.

יש לציין, מילות השיר מקבלות תוקף ומשמעות חזקים יותר למול הבחירות שעשה אמיר בשנה האחרונה של חייו ואל מול מותו המצמרר והבלתי צפוי.

פרק ב – תהליך הצילום –

ימי הצילומים היו בשבילי חוויה מדהימה, ומרגע שבחרתי את השיר ידעתי שאת ימי הצילום הראשונים אעשה בחוף הים. ואכן, יום הצילום הראשון נעשה בחוף הים, עם שתי דמויות נוספות ועמי.

במשך ארבע שעות צילמנו כאשר נערכנו לצילומים בהתאם עם אביזרים שהייתי צריכה. שתי שתמונות בהן נתקלתי בקושי רב היו האחת עם השעון והשנייה עם הכיתוב על החול. לגבי התמונה

עם השעון, במקור רציתי לצלם את השעון בתוך המים כאשר הזמן נסחף עם הים אך נתקלתי בקשיים ואף חששתי לאבד את השעון. לכן, בסופו דבר הנחנו את השעון על החול כפי שניתן לראות בתמונה.

גם התמונה עם הכיתוב בחול הייתה מאוד קשה לצילום מאחר והייתה גאות בים ובכל רגע שצילמתי המיים הגיעו ושטפו את חלקי הכיתוב מה שעכב אותנו. תנאי מזג האוויר היו מושלמים ליום הצילומים, הן מבחינת השמש שנתנה לנו אור והן מבחינת הצל במידת הצורך.

ביום השני הצילומים נערכו בחצר ביתי, לצילומים אלה הייתי צריכה להיערך עם אביזרים בכדי להמחיש את הרעיון ואני זוכרת שהיה לי קשה למצוא את הזווית הנכונה לצילום כדי להעביר את המסר שרציתי, אך לבסוף התוצאה הייתה מושלמת.

ביום השלישי רציתי לצלם תמונה בבית חולים ועל מנת להיערך לזה, פניתי לאחד הרופאים באסותא וביקשתי לצלם תמונה בחדרו כשהוא לבוש עם מדי הרופא שלו וסביבו כל המחטים. היה פה קושי מסויים להגיע לאותו הרופא אך ברגע שהוא אישר לי את הצילום, הכל עבר חלק.

ביום הרביעי החלטתי לצלם ברחוב תמונה של אדם שמקבץ נדבות. לתמונה נערכתי עם קצת אביזרים ואחת הבעיות שנתקלתי בהן זה שרציתי שלאותו קבצן מישהו ייגש וייתן הרבה מזומנים אך נתקלתי בבעייה מכיוון שלא היו ברשותי שטרות. לבסוף, בעזרת כמה חברי, היו לי מספיק שטרות כדי לצלם את אותה תמונה.

לסיכום, בארבעת ימי הצילום הצלחתי לצלם את התמונות שתכננתי ולהעביר דרכן את המסר של חלום משולב בכאב.